

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 2. De utilitate tentationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Petr. 1. 4.

Non debemus peregrinari in fervore, quasi nobis nobis contingat: q. d. Non debemus peregrinationem admirari, quando contingit nos incidere in variationes, neque studium nostrum ponendum quærendis illarum effugiis (etenim candidas effugiis haud possumus, & nonnunquam, dum cogitationes evadere minores, prolabimur in maiores potius, supponentes tentationum necessitatem nullus prorsus, quantumvis sanctus, liber omni cum diligentia studeamus adinvicem vincendi & superandi illas. Tentari malum sic tamen vinci & superari à tentatione. Quæ oratione Dominica Christus D. N. non docuit: *Ne nos permittas tentari*; bene quidem: *Ne ducas in tentationem*: quod est idem dicere: *Ne permittas superari à tentatione*. Nam, ut bene notamus, *Angelicum est, non sentire tentationem*; *Humanum est, tentari à tentatione*, *Dæmonicum est, at semper, tentationem, Humanum est*.

S. Ansel. in 1. Cor. 10.

Et hoc idem erat, quod volebat Apostolus dicebat: *Non regnet peccatum in vobis*. Quæ vellet, juxta doctrinam S. Augustini: *Peccatum peccatum; sed non regnet*. Tentet vos in tentatione, at non vincat tentatio; adsit inique vobis malæ gestione; sed non pareatis ei vestro conscientia.

Rom. 6.

CAP. II.

De Utilitate tentationum.

IN tentatione, quæ Dæmon nos infestat, duci derari possunt: Instigatio ad peccatum, & seu tribulatio, quam in eâ & per eam experiri mus: & utraque confert nobis utilitatem & incrementum. Prima occasionaliter, ac cum evenimus, præbet nobis occasionem exerceendi virtutem, & virtuosos tentationi contrarios. Secundario

actus namque in se bonus est, meritorius, satisfactorius,
 et peccatorius, quotiescunque tentationem cum pa-
 tencia sufferimus.

Et ut descendamus ad particularia: emolumenta ex
 tentationibus nobis obungentia non parvo comprehen-
 duntur numero; sed ad quinque reduci possunt capita.
 Primo ad augmentum gratiæ tam habitualis quam actu-
 alis. Secundo ad augmentum virtutum, humilitatis
 patientiæ & patientiæ. Tertio ad acquisitionem novi
 gradus Gloriæ. Quarto ad lucrum iteratæ victoriæ &
 noni triumphi. Et denique ad meritum unius coronæ
 ducuntur & longi martirij.

Pro declaratione primi tentationis fructus, ait S. Bo-
 naventura, quod, sicut vitrum obscurum, ut majoris sit
 et purioris, politur, nitidatur & purgatur: ita per ten-
 tationem purgatur anima, ut majori gratiæ & gloria capax
 fiat. *S. Bon. to. 3.
 proc. relig.
 proces. 4. c. 1*

Et ratio est, quia primâ exceptâ gratiâ quæ dici-
 tur preveniens & excitans, reliquis omnes nobis haud
 dignatur Deus, nisi mediante nostrâ cooperatione.
 Quando igitur tentaris, cogita illud esse tempus gratiæ,
 ac Dominum Deum omnino velle, ut tu cooperando
 Divinæ ipsius gratiæ ad resistendum tentationibus tibi
 concessæ, majoris acquiras augmentum gratiæ.

Ubi advertenda, pariterque laudanda est summa Al-
 tissimi Providentiæ, quod Deus ter Opt. Max. utatur
 Dæmone, spiritu iniquitatis, tanquam instrumento
 gratiæ, ejusque operationes ita ordinet, ut tamen
 attingat intentum suum finem sanctificationis anima-
 rum. Hæc certo quodam modo dici potest, bonum
 non duntaxat Angelum; verum etiam malum esse cu-
 jusdem & promotorem boni spiritualis animæ nostræ.

Merito igitur nobis consulit, nosque exhortatur
 Apostolus Jacobus, ut tentationis tempore gaudeam
 & exultemus: *Omne gaudium existimate, fratres, Epist. 1. 2.*
cum in varias tentationes incideritis. Etenim magnus
 est fructus spiritualis, qui mediâ tentatione acqui-
 ritur.

Secundus fructus tentationis est consecutio & au-
 gmentum virtutum. Eodem namque tempore, quo
 Dæmon te tentat, & pellicit ad vitium, Deus & Angelus
 bonus

bonus te exhortantur ad virtutes : & quemadmodum
 finis Dæmonis est, ut malæ suggestionis admittas
 cedas ad consensum, teque exerceas in diversis
 actibus ; ita vice versâ finis Dei est, ut contra
 sanctæ ejus inspirationi, variosq; exerceas vitia
 vitio, quod tibi suggestit Dæmon, contrarios
 advertunt etiam S. S. Doctores ; quando loquor
 infestaris tentatione alicujus vitij, persuasum est
 nõ habeas, Deum velle, ut acquiras habitum
 contrariæ. Tentat te Dæmon in fide? signum est
 velle, ut profectum facias, teque peccas in
 Tentat te desperatione? occasione illa sollicitus
 ut augmentum facias in virtute spei. Tentat
 contra charitatem Dei aut proximi infestaris
 Deus, ut acquiras præfatæ charitatis perfectionem.

Propterea tempus tentationis merito dicitur
 belli, tempus pugnæ, tempus concertandi cum
 Nam sicuti Dæmon omni copatu nos laetatur
 vitij motibus : ita nos è contrario omni cura & sollicitudine
 eundem virtutum actibus ferire studeamus.
 quotiescunque te vitij impetit Dæmon, toties
 eundem oppugnare, teque defendere debes.
 peccatum sunt arma offensiva Dæmonis ; virtutes
 tua sint arma tua non tantum defensiva, sed etiam
 siva contra eundem Dæmonem. Qualis in
 miles esset exigui aded sensus & cerebri, qui
 lo, quo eum hostis invadit & aggreditur, armis
 solutisq; manibus se sineret lauciari & occidi
 illius Christiani erit dementia, qui ab interitu
 inimico ferocibus mortis ictibus quibus vitia
 eripiat, omnem effugij spem perdit, virtutum
 cendarum abiicit arma? Ab Apostolo igitur
 consilium, ut semper inveniamur muniti armis
 sunt habitus virtutum. *Induite vos armaturam
 virtutes, iisque tempore tentationis pugnetis
 Dæmonem. Vt possitis resistere (scilicet Budo
 malo, id est, in tempore tentationis.*

*Epist. 6.
 Carthuf.*

Tertius fructus gloriæ conjunctus & unitus
 fructui gratiæ, & cum eadẽ proportionem merito
 in tentationib. obtentæ succedit Beatitudo.

Quartus fructus tentationis est victoria & triumphus. *S. Ambros.*
Tentationē timere non debemus, ait S. Ambrosius, est enim
sup luc. ap.
victoria, & materia triumphorum.

D. Bon. tit.
1. Phar. lib.
2. c. 1.
Præiens vita vocatur Ecclesia Militantium, futura
Ecclesia Triumphantium; hic enim præliamur,

pugnamus & vincimus; ibi gaudemus triumpho victo-
rarum obtenturam. Quod si in vitæ hujus termino

Triumphantium in cælo desideres ascribi numero, pro-
curata vita annoverari Militantibus, constantibus &

firmis, qui vincendo pugnant & decerant. Titulus
hæc *Miles gloriosus* nulli de jure competit aut attri-

buetur: est in hac vita: merito tamen attribuetur tibi
in gloria, quando cæleste subintrans Capitolium reci-

piet coronas, triumphos, laudum encomia, & applausus
victoriarum, quas de inimicis tuis in terris

reportasti. *Exercete bellum sperate triumphum. Jam* *S. Aug.*
10m. 10.
adest solum constanterque dimicandi: adit

sermo. 43.
sermo. 43.
tempus, quo summa gaudebis pace & quiete. *serm. 43.*
sermo triumpho: *Audi voces triumphantium: Ubi* *de verb.*

est mors contentio tua? ubi est mors aculeus tuus? *Dom.*
Ubi est mors, qui fecit me. q. d. voces audi triumphan-

tem, à morte, quam inimici eorum per tentationes
percuterant fuerant, jam ereptorum: Ubi est, O mors,

secundum tuam & audacia? ubi sunt armaturæ tuæ?
percuteris, quod nos percusseris lauciarisque etiam

in hac vita spirituali, æterna & beata in cælo, id-
que ea de causa: priusquam enim nos tradidisti

mihi, mortem intulisti nostro Redemptori & Sal-
vatori, in cuius meritis triumphamus de te in vera

in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31
in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31

in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31
in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31

in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31
in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31

in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31
in portis cælestis Paradisi, inquit Spiritus Sanctus, Prover. 31

Cor. 2. 14.

Et hæc est veræ laudis materia : meritum virtutis, memoria victoriarum de propriis hostibus tentarum. Et tunc laus erit unicuique à Deo, nostra non erit in ore hominum, qui non cognoscunt vera laudis merita ; sed in ore Dei eadem cognoscentis. Sanè verum hoc erit gaudium & triumphum exultatio, quando à Deo, sancti simaqueque insuper & ab omnibus Angelis & iustis, tentati & tribulati & tentati strenue præstantes hostem laudarunt, pleno, ut ajunt, ore se de prædicari postquam post laudem præconia concludent omnes.

Exod. 15.

Cantemus Domino, gloriose enim magnificum est & ascensorem projecit in mare, Dæmonem & mortem.

Hic est fructus victoriarum de superatis hostibus reportatarum : triumphus celestis curæ, Sanctorum encomium, creaturarumque ornatio & applausus.

Pro exercitio igitur : quotiescuque à quatione te molestari aut affligi experieris, consolatione Angelus custos tuus tibi adit & assistendo & expectando bonum exitum pugnationis victoria, ut eam subito æteris caelestibus inscribat, describatque tanquam trophæum caelestis Paradisi ad perpetuam ejus memoriam, toties vinces, toties in cælo novæ erigentur stipes tuæ ; at si victus fueris, tui pariter caelestis describentur in tartareis Inferni portis ad perpetuam confusionem & ruborem.

Quintus & ultimus tentationis fructus est culti cujusdam & longi Martyrii. Qui opus tentationis causâ, ait D. Augustinus, aliquid post Trin. pertulerit tribulationes ; omnia ei Dominus Ser. 2. & gloriam reputabit. Et non unam coronam Ser. 25. de plures coronas Deo remunerante recipiet. Ubi temp. eodè ut solâ patientiâ & sine sanguinis pretio martyrium Bom. tyrium.

Io. 4. 9 63. Hic loquendi modus D. Augustini fundam. de novo ne : etenim sicut in Martyrio sanguinis effugium Test. ranni oppugnantis fidem, & constantia Martyrii

ascendens: ita in Martyrio sine sanguine adest tentatio
 Damoni oppugnantis claritatem, & patientia Servi Dei
 eam conservantis, dum fortiter constanterque resistit, &
 non consentit inimico.

Considera ergo, O Christiane, quod, quoties-
 que stenueris generoseque resistis tentationibus,
 esto non solum Martyr fidei, Martyr tamen evadis chari-
 tatis. Et quemadmodum in presentia Tyranni con-
 stans summam te verecundiam, vituperio & in-
 iuria dignum judicares, si vacillare inciperes, de-
 spiceret animum, gradum & gressum revocares:
 paratione considera, non exiguam te incursum
 ignominiam notam quoties unquam ad singulare
 certamen provocatus à Damone pusillanimitatem aut
 recedem te exhibueris, nec non de Divino diffideris
 gratia auxilio cedendo nec resistendo hostis viribus
 & insulto.

Quæ hæc sunt dicta sunt in presenti capite confir-
 matis exemplum cujusdam optimi Religiosi: qui
 corporalis molestissimis sensualitatis tentationibus a- *Ex lib. 33.*
 ter tribulatus Superiori suo (qui ipsum eam ob *PP. § 7.*
 eam valde afflictum conspexerat) sibi dicenti:
Si tu, fili, deprecor Deum, ut auferat à te istam
impugnationem, generose respondit: nihil curo,
quæ, quia etsi laborem sustineo, sentio tamen fru-
ctum in me proficere bonum. Siquidem harum occa-
sione tentationum eò majorem do operam jejuniis,
vigiliis & orationibus: Quapropter ne depreceris
Deum, te rogo, ut à me hanc tollat tentationem;
 bene quidem, ut mihi ad eandem evincendam
 superandamque elargiatur
 vires.

A § CAP.